

☰ Indholdsfortegnelse	>
📄 Konsolideret ved	
📄 Senere ændringer til forskriften	
📄 Ændrer i/ophæver	✓
Se detaljeret overblik	📄
LOV nr 447 af 11/10/1972	
🕒 Sagsforløb	✓
Love er først blevet opmærket med sagsforløb efter 08/10/1998. Derfor er der ikke tilknyttet noget sagsforløb til denne lov.	
📄 Yderligere dokumenter	✓
Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift	>

GÆLDENDE

LOV nr 352 af 04/06/1986

Udenrigsministeriet

Yderligere oplysninger >

Lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, som ændret ved lov nr. 259 af 28. maj 1984, foretages følgende ændring:

I § 4 indsættes efter nr. 10:

11. Europæisk Fælles Akt af 17. og 28. februar 1986, med undtagelse af dennes afsnit I og III.

§ 2

Loven træder i kraft samtidig med den i § 1 nævnte Europæiske Fælles Akt.

Givet på Christiansborg slot, den 4. juni 1986

MARGRETHE R.

/UFFE ELLEMANN-JENSEN

Bilag

Bilag 4 til Lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber

EUROPÆISK FÆLLES AKT

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN PORTUGAL,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

som er fast besluttet på at fortsætte det værk, der blev påbegyndt med traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, og på at omskabe alle de indbyrdes forbindelser mellem deres stater til en europæisk sammenslutning i overensstemmelse med den højtidelige erklæring fra Stuttgart af 19. juni 1983,

som har sat sig for at virkeliggøre denne europæiske sammenslutning på grundlag dels af Fællesskaberne, der fungerer efter deres egne regler, dels af Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde mellem signatarstaterne samt at give denne sammenslutning de nødvendige virkemidler,

som er besluttet på at fremme demokratiet på grundlag af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i medlemsstaternes forfatninger og love, i Konventionen til beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder og i Den europæiske Socialpagt, navnlig frihed, lighed og social retfærdighed,

som er overbevist om, at den europæiske idee og de resultater, der er opnået inden for økonomisk integration og politisk samarbejde, tillige med behovet for ny udvikling, svarer til ønsket hos de demokratiske befolkninger i Europa, for hvem Europa-Parlamentet, der er valgt ved lige og almindelig valgret, er et uundværligt udtryksmiddel,

som er sig det ansvar bevidst, der påhviler Europa med hensyn til at bestræbe sig på i stadig højere grad at tale med een stemme og til at handle med sammenhold og solidaritet for mere effektivt at forsvare de fælles europæiske interesser og Europas uafhængighed, samt med hensyn til ganske særligt at lægge vægt på de demokratiske principper og overholdelsen af de retsprincipper og menneskerettigheder, som de værner om, for sammen at yde deres eget bidrag til bevarelsen af mellemfolkelig fred og sikkerhed i overensstemmelse med den forpligtelse, de har indgået under De forenede Nationers pagt,

som er besluttet på at forbedre den økonomiske og sociale situation gennem en uddybning af fælles politik samt ved forfølgelse af nye målsætninger, og på at sikre, at Fællesskabet kan fungere bedre ved at gøre det muligt for institutionerne at udøve deres beføjelser på betingelser, der i videst muligt omfang er i overensstemmelse med Fællesskabets interesser,

som tager i betragtning, at stats- og regeringscheferne på deres konference den 19.-21. oktober 1972 i Paris har godkendt målet: en gradvis gennemførelse af Den økonomiske og monetære Union,

som tager hensyn til bilaget til formandskabets konklusioner fra Det europæiske Råds samling den 6. og 7. juli 1978 i Bremen samt Det europæiske Råds resolution om oprettelse af Det europæiske monetære System (EMS) og dertil hørende spørgsmål, der blev vedtaget den 5. december 1978 i Bruxelles, og som bemærker, at Fællesskabet og medlemsstaternes centralbanker på grundlag af denne resolution har truffet en række foranstaltninger til iværksættelse af det monetære samarbejde,

HAR VEDTAGET at udfærdige denne akt og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Leo TINDEMANS,

Udenrigsminister;

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING:

Uffe ELLEMANN-JENSEN,

Udenrigsminister;

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Hans-Dietrich GENSCHER,

Forbundsminister for udenrigsanliggender;

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK:

Karolos PAPOULIAS,

Udenrigsminister;

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN:

Francisco FERNANDEZ ORDONEZ,

Udenrigsminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Roland DUMAS,

Udenrigsminister;

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND:

Peter BARRY, T.D.,

Udenrigsminister;

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Giulio ANDREOTTI,

Udenrigsminister;

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG:

Robert GOEBBELS,

Statssekretær i udenrigsministeriet;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Hans van den BROEK,

Udenrigsminister;

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN PORTUGAL:

Pedro PIRES DE MIRANDA.

Udenrigsminister;

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND:

Lynda CHALKER,

Stedfortrædende minister for udenrigs- og Commonwealthanliggender;

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

AFSNIT I

Fælles bestemmelser

Artikel 1

De europæiske Fællesskaber og Det europæiske politiske Samarbejde har som målsætning sammen at bidrage til konkrete fremskridt i forbindelse med den europæiske sammenslutning.

De europæiske Fællesskaber bygger på traktaterne om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt på de senere traktater og akter, der har ændret eller suppleret disse.

Det politiske Samarbejde gennemføres i henhold til afsnit III. Indholdet af dette afsnit bekræfter og supplerer de procedurer, som er fastlagt i rapporterne fra Luxembourg (1970), København (1973) og London (1981) samt i den højtidelige erklæring om Europæiske Union (1983), og den praksis, der gradvis er blevet indført medlemsstaterne imellem.

Artikel 2

Det europæiske Råd består af stats- og regeringscheferne i medlemsstaterne samt af formanden for Kommissionen for De europæiske Fællesskaber. Disse bistås af udenrigsministrene og et medlem af Kommissionen.

Det europæiske Råd samles mindst to gange årligt.

Artikel 3

De europæiske Fællesskabers institutioner, herefter benævnt som i det følgende, udøver deres myndighed og beføjelser på de betingelser og med de mål for øje, der er fastlagt i traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne og i de senere traktater og retsakter, der har ændret eller suppleret disse, samt i bestemmelserne i afsnit II.

De institutioner og organer, der har kompetence med hensyn til Det europæiske politiske Samarbejde, udøver deres myndighed og beføjelser på de betingelser og med det mål for øje, der er fastsat i afsnit III og i de i artikel 1, stk. 3, nævnte dokumenter.

AFSNIT II

Bestemmelser om ændring af traktaterne om oprettelse af De europæiske

Fællesskaber

Kapitel I

Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske

Artikel 4

EKSF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 32d

1. På anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 41.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.«

Artikel 5

Artikel 45 i EKSF-traktaten suppleres med følgende stykke:

»Rådet

kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten.«

Kapitel II

Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske

økonomiske Fællesskab

Afdeling I

Institutionelle bestemmelser

Artikel 6

1. Der indføres en samarbejdsprocedure som finder anvendelse for så vidt angår retsakter, der er baseret på artiklerne 7 og 49, artikel 54, stk. 2, artikel 56, stk. 2, 2. punkt., artikel 57 med undtagelse af stk. 2, 2. pkt., artiklerne 100A, 100B, 118A og 130E samt artikel 130Q, stk. 2, i EØF-traktaten.

2. I artikel 7, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »efter høring af Forsamlingen« til: »i samarbejde med Europa-Parlamentet«.

3. I artikel 49 i EØF-traktaten ændres ordene »vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg« til: »vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg,«.

4. I artikel 54, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen udsteder Rådet,« til: »på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg udsteder Rådet,«.

5. Artikel 56, stk. 2, 2. pkt., i EØF-traktaten affattes således:

»Efter

udløbet af anden etape udsteder Rådet dog med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt.«

6. I artikel 57, stk. 1, i EØF-traktaten ændres ordene »og efter høring af Forsamlingen« til: »og i samarbejde med Europa-Parlamentet«.

7. Artikel 57, stk. 2, 3. pkt., i EØF-traktaten affattes således:

»I

andre tilfælde træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i samarbejde med Europa-Parlamentet.«

Artikel 7

Artikel 149 i EØF-traktaten affattes således:

»Artikel 149

1. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse.

2. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse i samarbejde med Europa-Parlamentet, finder den nedenfor anførte procedure anvendelse:

- a) Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på de i stk. 1 anførte betingelser, på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning.
- b) Rådets fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet og Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning. Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder fra denne meddelelse bifalder denne fælles holdning, eller har det ikke afgivet udtalelse inden udløbet af nævnte frist, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.
- c) Europa-Parlamentet kan inden for den i litra b) nævnte frist på tre måneder med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslå ændringer til Rådets fælles holdning. Europa-Parlamentet kan ligeledes med samme flertal forkaste Rådets fælles holdning. Resultatet af forhandlingerne fremsendes til Rådet og Kommissionen. Hvis Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning, kan Rådet ved en anden behandling kun træffe afgørelse med enstemmighed.
- d) Kommissionen behandler på ny inden for en frist på en måned det forslag, på grundlag af hvilket Rådet har fastlagt sin fælles holdning, under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer. Kommissionen fremsender til Rådet sammen med sit genbehandlede forslag de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som den ikke har accepteret, idet den afgiver udtalelse om disse. Rådet kan med enstemmighed vedtage disse ændringer.
- e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det af Kommissionen genbehandlede forslag. Rådet kan kun med enstemmighed ændre det af Kommissionen genbehandlede forslag.
- f) I de tilfælde, der er omhandlet i litra c), d) og e), træffer Rådet afgørelse inden for en frist på tre måneder. Hvis en afgørelse ikke træffes inden for denne frist, anses Kommissionens forslag for ikke vedtaget.
- g) De i litra b) og f) omhandlede frister kan forlænges med højst en måned ved fælles overenskomst mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

3. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit forslag under hele forløbet af de i stk. 1 og 2 nævnte procedurer.«

Artikel 8

Artikel 237, stk. 1, i EØF-traktaten affattes således:

»Enhver europæisk Stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.«

Artikel 9

Artikel 238, stk. 2, i EØF-traktaten affattes således:

»Disse aftaler indgås af Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.«

Artikel 10

Artikel 145 i EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelse:

»- i de retsakter, det vedtager, tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede forskrifter. Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser. Ovennævnte vilkår skal være i overensstemmelse med de principper og regler, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, har fastsat i forvejen.«

Artikel 11

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 168A

1. På anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 177.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.«

Artikel 12

I artikel 188 i EØF-traktaten indsættes følgende som stk. 2:

»Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten.«

Afdeling II

Bestemmelser om Fællesskabets grundlag og politik

Underafdeling I

Det indre marked

Artikel 13

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 8A

Fællesskabet vedtager foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992 i henhold til bestemmelserne i denne artikel og i artiklerne 8B, 8C og 28, artikel 57, stk. 2, artikel 59, artikel 70, stk. 1, samt artiklerne 84, 99, 100A og 100B, og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat.

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat.«

Artikel 14

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 8B

Kommissionen aflægger beretning til Rådet inden den 31. december 1988 og inden den 31. december 1990 om, hvorledes arbejdet med virkeliggørelsen af det indre marked skrider frem under hensyn til den i artikel 8 A fastsatte frist.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger de retningslinjer og betingelser, der er nødvendige for at sikre afbalancerede fremskridt i alle berørte sektorer.«

Artikel 15

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 8C

Ved udarbejdelsen af forslagene med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 8A tager Kommissionen hensyn til omfanget af den indsats, der inden for økonomier på forskellige udviklingsstrin må gøres i den periode, i hvilken det indre marked oprettes, og den kan fremsætte forslag om hensigtsmæssige bestemmelser.

Hvis disse bestemmelser tager form af undtagelser, skal de være af midlertidig karakter og medføre de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion.«

Artikel 16

1. Artikel 28 i EØF-traktaten affattes således:

»Artikel 28

1. Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om alle autonome ændringer eller suspensioner af toldsatser i den fælles toldtarif.«

2. Artikel 57, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Enstemmighed kræves i forbindelse med direktiver, hvis gennemførelse i mindst een af medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.«

3. I artikel 59, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »med enstemmighed« til: »med kvalificeret flertal«.

4. I artikel 70, stk. 1, affattes de to sidste punktummer således:

»Rådet udsteder med kvalificeret flertal direktiver herom. Det bestræber sig på at nå den størst mulige liberalisering. For foranstaltninger, der udgør et tilbageskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelser, kræves der enstemmighed.«

5. I artikel 84, stk. 2, i EØF-traktaten ændres ordene »med enstemmighed« til: »med kvalificeret flertal«.

6. Artikel 84, stk. 2, i EØF-traktaten suppleres med følgende afsnit:

»Procedurebestemmelserne i artikel 75, stk. 1, og 3, finder anvendelse.«

Artikel 17

Artikel 99 i EØF-traktaten affattes således:

»Artikel 99

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den i artikel 8A fastsatte frist.«

Artikel 18

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 100A

1. Uanset artikel 100 og medmindre andet er bestemt i denne Traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 8A fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelser af Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau.

4. Når en Medlemsstat, efter at Rådet med kvalificeret flertal har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at anvende nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 36, eller som vedrører beskyttelse af arbejdsmiljøet eller miljøbeskyttelse, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

Kommissionen bekræfter de pågældende bestemmelser efter at have konstateret, at de ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser.

5. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklausul, der bemyndiger Medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 36, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.«

Artikel 19

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 100B

1. I løbet af 1992 gennemgår Kommissionen med hver enkelt Medlemsstat de nationale love og administrative bestemmelser, der er omfattet af artikel 100A, og som ikke er blevet harmoniseret i henhold til nævnte artikel.

Rådet, der træffer afgørelse i henhold til bestemmelserne i artikel 100A, kan vedtage, at bestemmelser, der er gældende i en Medlemsstat, skal anerkendes som værende ligeværdige med bestemmelser, der anvendes af en anden Medlemsstat.

2. Artikel 100A, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

3. Kommissionen foretager den i stk. 1, første afsnit, omhandlede gennemgang og fremsætter passende forslag i så god tid, at Rådet kan træffe afgørelse inden udgangen af 1992.«

Underafdeling II

Monetær kapacitet

Artikel 20

1. I tredje del, afsnit II, i EØF-traktaten indsættes et nyt kapitel 1 med følgende ordlyd:

»Kapitel I

Samarbejde vedrørende den økonomiske og monetære politik

(Den økonomiske og monetære union)

Artikel 102A

1. Med henblik på at sikre den konvergens i den økonomiske og monetære politik, der er nødvendig for den videre udvikling af Fællesskabet, samarbejder Medlemsstaterne i overensstemmelse med målsætningen i artikel 104. De tager herunder hensyn til erfaringerne fra samarbejdet inden for rammerne af Det europæiske monetære System og udviklingen af ECUen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. I det omfang den videre udvikling inden for den økonomiske og monetære politik kræver, at der gennemføres institutionelle ændringer, skal dette ske i overensstemmelse med artikel 236. Ved institutionelle ændringer på det monetære område skal Det monetære Udvalg og Udvalget af direktionsformænd for Centralbankerne ligeledes høres.«

2. Kapitel 1, 2 og 3 bliver henholdsvis kapitel 2, 3 og 4. Underafdeling III

Socialpolitik

Artikel 21

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 118A

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og sætter sig som mål at harmonisere vilkårene på dette område på et stadig stigende niveau.

2. Med henblik på at bidrage til at virkeliggøre det i stk. 1 fastlagte mål vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i samarbejde med Europa-Parlamentet og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver de minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af Medlemsstaterne.

I disse direktiver undgås det, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

3. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne Traktat.«

Artikel 22

EØF-traktaten suppleres med følgende bestemmelse:

»Artikel 118B

Kommissionen bestræber sig på at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, idet denne dialog, hvis parterne finder det ønskeligt, kan føre til, at der knyttes aftalemæssige forbindelser.«

Underafdeling IV

Økonomisk og social samhørighed

Artikel 23

I tredje del i EØF-traktaten indsættes et afsnit V med følgende ordlyd:

»Afsnit V

Økonomisk og social samhørighed

Artikel 130A

For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed.

Fællesskabet stræber navnlig efter at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindst begunstigede områders stilling.

Artikel 130B

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politik og samordner denne med henblik på tillige at nå de mål, der er fastlagt i artikel 130A. Gennemførelsen af Fællesskabets øvrige politik og det indre marked skal ske under hensyntagen til målene i artiklerne 130A og 130C og skal bidrage til deres virkeliggørelse. Fællesskabet støtter virkeliggørelsen med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene (Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, Den europæiske Socialfond og Den europæiske fond for Regionaludvikling), Den europæiske Investeringsbank og andre eksisterende finansielle instrumenter.

Artikel 130C

Den europæiske fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og den strukturelle tilpasning af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang.

Artikel 130D

Straks efter ikrafttrædelsen af den europæiske fælles akt forelægger Kommissionen Rådet et samlet forslag med henblik på i opbygningen af de eksisterende strukturfonde (Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, Den europæiske Socialfond og Den europæiske fond for Regionaludvikling) og i reglerne for deres funktion at foretage de ændringer, som måtte være nødvendige for at præcisere og rationalisere deres opgaver med det formål at bidrage til virkeliggørelsen af målsætningerne i artikel 130A og 130C, samt med henblik på at øge fondenes effektivitet og samordne deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra de eksisterende finansielle instrumenter. Rådet træffer med enstemmighed afgørelse om dette forslag inden for en frist på et år, efter høring af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg.

Artikel 130E

Efter vedtagelsen af den i artikel 130D nævnte afgørelse træffes gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den europæiske fond for Regionaludvikling af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet.

For så vidt angår Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, og Den europæiske Socialfond finder henholdsvis artikel 43, 126 og 127 fortsat anvendelse.»

Underafdeling V

Forskning og teknologisk udvikling

Artikel 24

I tredje led i EØF-traktaten indsættes et afsnit VI med følgende ordlyd:

»Afsnit VI

Forskning og teknologisk udvikling

Artikel 130F

1. Fællesskabet sætter sig som mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for den europæiske industri og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne.

2. I dette øjemed opmuntrer Fællesskabet virksomhederne, herunder de mindre og mellemstore virksomheder, forskningscentre og universiteterne i deres indsats for forskning og teknologisk udvikling; det støtter deres samarbejdsbestræbelser, idet det i særdeleshed søger at gøre det muligt for virksomhederne fuldt ud at udnytte mulighederne i Fællesskabets indre marked, især ved at skabe fri adgang til de enkelte landes offentlige indkøbsaftaler, ved at fastlægge fælles standarder og ved at fjerne juridiske og fiskale hindringer for dette samarbejde.

3. Ved gennemførelsen af disse målsætninger tages der særligt hensyn til forbindelsen mellem de fælles bestræbelser inden for forskning og teknologisk udvikling, virkeliggørelsen af det indre marked og iværksættelsen af Fællesskabets politik i øvrigt, navnlig for så vidt angår konkurrence og samhandel.

Artikel 130G

Med henblik på at nå disse mål gennemfører Fællesskabet følgende foranstaltninger, som skal supplere de i Medlemsstaterne iværksatte foranstaltninger:

- a) iværksættelse af programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration gennem fremme af samarbejdet med virksomheder, forskningscentre og universiteter;
- b) fremme af samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande og internationale organisationer;
- c) udbredelse og udnyttelse af resultaterne af aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet;
- d) Fremme af uddannelse og mobilitet for så vidt angår forskere i Fællesskabet.

Artikel 130H

Medlemsstaterne samordner indbyrdes i forbindelse med Kommissionen den politik og de programmer, der gennemføres på nationalt plan.

Kommissionen kan i nær kontakt med Medlemsstaterne tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme denne samordning.

Artikel 130I

1. Fællesskabet vedtager et flerårigt rammeprogram, hvori indgår samtlige dets foranstaltninger. Rammeprogrammet fastsætter de videnskabelige og tekniske mål, fastlægger deres indbyrdes prioritet, angiver de store linjer for de påtænkte foranstaltninger og fastsætter det beløb, der skønnes nødvendigt, samt de nærmere vilkår for Fællesskabets deltagelse i finansieringen af det samlede program og fordelingen af dette beløb på de forskellige påtænkte foranstaltninger.

2. Rammeprogrammet kan tilpasses eller udbygges på baggrund af udviklingen.

Artikel 130K

Rammeprogrammet iværksættes ved hjælp af særprogrammer, der udarbejdes i forbindelse med hver enkelt foranstaltning. Hvert særprogram præciserer de nærmere bestemmelser for dets gennemførelse, fastsætter dets varighed og stiller de midler til rådighed, der skønnes nødvendige.

Rådet fastsætter de nærmere bestemmelser for udbredelse af den viden, der opnås som resultat af særprogrammerne.

Artikel 130L

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan der vedtages supplerende programmer, hvori der kun deltager nogle medlemsstater, som sikrer finansieringen med forbehold af eventuel deltagelse fra Fællesskabets side.

Rådet vedtager de regler, der skal finde anvendelse på supplerende programmer, navnlig vedrørende udbredelse af viden og adgang for andre Medlemsstater.

Artikel 130M

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet i forståelse med de pågældende Medlemsstater åbne mulighed for deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere Medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer.

Artikel 130N

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet åbne mulighed for et samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande eller internationale organisationer.

De nærmere bestemmelser for dette samarbejde kan fastlægges ved internationale aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Artikel 130O

Fællesskabet kan oprette fællesforetagender eller enhver anden struktur, der er nødvendig for korrekt gennemførelse af programmerne for forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet.

Artikel 130P

1. Finansieringsvilkårene for det enkelte program, herunder en eventuel deltagelse fra Fællesskabets side, fastlægges i forbindelse med programmets vedtagelse.

2. Størrelsen af Fællesskabets årlige bidrag vedtages som led i budgetproceduren, dog med forbehold af andre former for en eventuel medvirken fra Fællesskabets side. Det samlede beløb af de anslåede udgifter til særprogrammerne må ikke overstige den finansielle ramme, der er fastsat i rammeprogrammet.

Artikel 130Q

1. Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg de i artiklerne 130I og 130O omhandlede bestemmelser.

2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og i samarbejde med Europa-Parlamentet, de i artiklerne 130K, 130L, 130M, 130N samt 130P, stk. 1, omhandlede bestemmelser. Vedtagelsen af de supplerende programmer kræver endvidere de pågældende medlemsstaters samtykke.»

Underafdeling VI

Miljø

Artikel 25

I tredje del i EØF-traktaten indsættes et afsnit VII med følgende ordlyd:

»Afsnit VII

Miljø

Artikel 130R

1. Fællesskabets virke på miljøområdet har til formål:

- at bevare, beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet,
- at bidrage til beskyttelse af menneskers sundhed,
- at sikre, at naturens ressourcer udnyttes forsigtigt og fornuftigt.

2. Fællesskabets foranstaltninger på miljøområdet bygger på principperne om forebyggende indgreb, om udbedring af miljøskader fortrinsvis ved kilden og om, at forureneren betaler. Kravene med hensyn til miljøbeskyttelse er en vigtig bestanddel af Fællesskabets politik på andre områder.

3. Ved udarbejdelsen af Fællesskabets foranstaltninger på miljøområdet skal der tages hensyn til:

- eksisterende videnskabelige og tekniske data,
- de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet,
- fordele og ulemper ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse,
- den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder.

4. Fællesskabet handler på miljøområdet i det omfang, de i stk. 1 anførte mål kan gennemføres bedre på fællesskabsplan end på rent nationalt plan. Med forbehold af visse foranstaltninger af fællesskabskarakter drager Medlemsstaterne omsorg for finansiering og gennemførelse af de øvrige foranstaltninger.

5. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og Medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende samarbejdet for så vidt angår Fællesskabet nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Det foregående afsnit berører ikke Medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Artikel 130S

Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg afgørelse om de foranstaltninger, der skal iværksættes af Fællesskabet.

Rådet fastsætter på de i foregående stykke anførte betingelser, hvad der henhører under afgørelser, som skal træffes med kvalificeret flertal.

Artikel 130T

Beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i fællesskab i henhold til artikel 130S, er ikke til hinder for, at de enkelte Medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne Traktat.«

Kapitel III

Bestemmelser om ændring af

Traktaten om oprettelse af

Det europæiske Atomenergifællesskab

Artikel 26

Euratom-traktaten suppleres med følgende bestemmelser:

»Artikel 140A

1. På anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet kan Rådet med enstemmighed i tilknytning til Domstolen oprette en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i Statutten. Denne ret har hverken kompetence til at træffe afgørelse i sager, der indbringes af medlemsstaterne eller af Fællesskabets institutioner, eller vedrørende præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 150.

2. Rådet fastsætter efter den i stk. 1 anførte fremgangsmåde rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens Statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder Traktatens bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens Statut anvendelse på denne ret.

3. Til medlemmer af retten vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.«

Artikel 27

I artikel 160 i Euratom-traktaten indsættes følgende som stk. 2:

»Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i Statutten.«

Kapitel IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 28

Bestemmelserne i denne akt berører ikke bestemmelserne i instrumenterne vedrørende kongeriget Spaniens og republikken Portugals tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

Artikel 29

I artikel 4, stk. 2, i Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om Fællesskabets ordning med egne indtægter ændres ordene »størrelsen af og fordelingsnøglen for disse bidrag fastsættes ved en af Rådet med enstemmighed truffet afgørelse« til: »størrelsen af og fordelingsnøglen for disse bidrag fastsættes ved en af Rådet med kvalificeret flertal truffet afgørelse, efter indhentet samtykke fra de berørte Medlemsstater.

Denne ændring berører ikke den juridiske karakter af ovennævnte afgørelse.

AFSNIT III

Traktatbestemmelser om

Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde

Artikel 30

For Det europæiske udenrigspolitiske Samarbejde gælder følgende bestemmelser:

1. De høje kontraherende parter, medlemmer af De europæiske Fællesskaber, bestræber sig på i fællesskab at formulere og iværksætte en europæisk udenrigspolitik.

2. a) De høje kontraherende parter forpligter sig til at informere hinanden gensidigt og til at konsultere hinanden om ethvert udenrigspolitisk spørgsmål af generel interesse for at sikre, at deres samlede indflydelse udøves mest effektivt gennem samordning, overensstemmelse mellem deres holdninger og gennemførelse af fælles handlinger. b) Konsultationerne finder sted, inden de høje kontraherende parter fastlægger deres endelige holdning. c) Hver kontraherende part tager i sin stillingtagen og i sine nationale handlinger fuldt ud de andre partners holdninger i betragtning og tager behørigt hensyn til den interesse, som ligger i vedtagelsen og iværksættelsen af fælles europæiske holdninger. For at øge deres mulighed for fælles udenrigspolitisk handling sikrer de høje kontraherende parter den gradvise udvikling og fastlæggelse af fælles principper og målsætninger. Fastlæggelsen af fælles holdninger udgør et udgangspunkt for de høje kontraherende parter politik. d) De høje kontraherende parter bestræber sig på at undgå enhver handling eller stillingtagen, som kan skade deres effektivitet som en samlet kraft i internationale anliggender eller inden for internationale organisationer.

3. a) Udenrigsministrene og et medlem af Kommissionen mødes mindst fire gange om året inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde. De kan ligeledes behandle udenrigspolitiske spørgsmål inden for rammerne af Det politiske Samarbejde i forbindelse med møder i Rådet for De europæiske Fællesskaber. b) Kommissionen inddrages fuldt ud i Det politiske Samarbejde. c) For at gøre det muligt hurtigt at vedtage fælles holdninger og gennemføre fælles handlinger afholder de høje kontraherende parter sig så vidt muligt fra at skabe hindringer for tilvejebringelsen af en consensus og for den fælles handling, som måtte følge heraf.

4. De høje kontraherende parter sikrer, at Europa-Parlamentet inddrages snævert i Det europæiske politiske Samarbejde. Med henblik herpå underretter formandskabet regelmæssigt Europa-Parlamentet om udenrigspolitiske emner, som behandles inden for rammerne af Det politiske Samarbejde, og påser, at der i disse drøftelser tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

5. Der bør være sammenhæng mellem Det europæiske Fællesskabs eksterne politik og den politik, som er vedtaget inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

Formandskabet og Kommissionen har hver inden for sin kompetence et særligt ansvar for at sikre tilvejebringelsen og opretholdelsen af denne sammenhæng.

6. a) De høje kontraherende parter finder, at et snævrere samarbejde i spørgsmål vedrørende den europæiske sikkerhed vil kunne yde et væsentligt bidrag til udviklingen af Europas identitet i udenrigspolitiske spørgsmål. De er indstillet på at styrke samordningen af deres holdninger vedrørende de politiske og økonomiske aspekter af sikkerheden. b) De høje kontraherende parter er besluttet på at bevare de teknologiske og industrielle betingelser, der er nødvendige for deres sikkerhed. De vil arbejde herfor såvel på nationalt plan som, såfremt dette er hensigtsmæssigt, inden for rammerne af de kompetente institutioner og organer. c) Bestemmelserne i dette afsnit er ikke til hinder for et snævrere samarbejde på det sikkerhedsmæssige område mellem visse af de høje kontraherende parter inden for rammerne af Den vesteuropæiske Union og af Atlantpagten.

7. a) De høje kontraherende parter vil i de internationale organisationer og på de internationale konferencer, som de deltager i, bestræbe sig på at indtage fælles holdninger inden for de emner, der er omfattet af dette afsnit. b) I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvor ikke samtlige høje kontraherende parter deltager, vil de, der deltager, fuldt ud tage hensyn til de holdninger, der er opnået enighed om inden for rammerne af Det europæiske politiske Samarbejde.

8. De høje kontraherende parter etablerer, hver gang de anser det for nødvendigt, en politisk dialog med tredjelande og regionale grupper.

9. De høje kontraherende parter og Kommissionen udbygger, gennem gensidig bistand og information, samarbejdet mellem deres repræsentationer, som er akkrediteret i tredjelande eller ved internationale organisationer.

10. a) Formandskabet for Det europæiske politiske Samarbejde varetages af den høje kontraherende part, som varetager formandskabet for Rådet for De europæiske Fællesskaber. b) Formandskabet har ansvaret for så vidt angår initiativer og koordinering samt i spørgsmål om at repræsentere medlemsstaterne over for tredjelande med hensyn til de aktiviteter, der vedrører Det europæiske politiske Samarbejde. Formandskabet er endvidere ansvarligt for den daglige ledelse af Det politiske Samarbejde, især for fastlæggelse af mødeplan samt for indkaldelse og tilrettelæggelse af møder. c) De politiske direktører mødes regelmæssigt i Den politiske Komitee for at give den nødvendige fremdrift, at sikre kontinuiteten i Det europæiske politiske Samarbejde og at forberede ministrenes drøftelser. d) Den politiske Komitee, eller om nødvendigt et møde på ministerniveau, indkaldes inden for otteogfyre timer efter anmodning fra mindst tre medlemsstater. e) Gruppen af europæiske Korrespondenter har til opgave, efter retningslinjer fra Den politiske Komitee, at følge gennemførelsen af Det europæiske politiske Samarbejde og at studere problemer af generel organisatorisk karakter. f) Der holdes møder i arbejdsgrupper efter Den politiske Komitees retningslinjer. g) Et sekretariat, placeret i Bruxelles, bistår formandskabet med forberedelsen og gennemførelsen af arbejdet inden for Det europæiske politiske Samarbejde samt med administrative spørgsmål. Sekretariatet udøver sine funktioner under formandskabets ledelse.

11. Med hensyn til privilegier og immuniteter sidestilles medlemmerne af sekretariatet for Det europæiske politiske Samarbejde med medarbejderne ved de høje kontraherende parters diplomatiske repræsentationer på det sted, hvor sekretariatet er placeret.

12. Fem år efter denne akts ikrafttræden undersøger de høje kontraherende parter, om der er grund til at tage afsnit III op til revision.

AFSNIT IV

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 31

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, der vedrører Domstolens kompetence samt udøvelsen af denne kompetence, finder kun anvendelse på bestemmelserne i afsnit II og på artikel 32 i denne akt; de finder anvendelse på disse bestemmelser på samme betingelser som på bestemmelserne i nævnte traktater.

Artikel 32

Med forbehold af artikel 3, stk. 1, samt afsnit II og artikel 31 er der intet i denne akt, der berører traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og de senere traktater og akter, der har ændret eller suppleret disse.

Artikel 33

1. Denne akt skal ratificeres af de høje kontraherende parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks regering.

2. Denne akt træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Artikel 34

Denne akt, der er udarbejdet i eet eksemplar på dansk, engelsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne akt.

UDFÆRDIGET I Luxembourg den syttende februar nitten hundrede og seksogfirs og i Haag den otteogtyvende februar nitten hundrede og seksogfirs

Leo Tindemans

U. Ellemann-Jensen

Hans-Dietrich Genscher

Karolos Papoulias

Francisco Fernandez Ordonez

Roland Dumas

Peter Barry

Giulio Andreotti

Robert Goebbels

Hans van den Broek

Miranda

Lynda Chalker

Officielle noter

Ingen

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand. På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

[Om Retsinformation](#)

[Kontakt](#)

[FAQ](#)

[Om ELI](#)

[API](#)

[Tilgængelighedserklæring](#)